

UOHSX00HXNZG

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0074/2023/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-29848/2023/162

Brno 9. 8. 2023

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 7. 6. 2023 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne zadavatelem –

- **Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj**, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha, ve správním řízení zastoupeným na základě plné moci ze dne 12. 4. 2023 společností HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, IČO 26454807, se sídlem Na Florenci 2116/15, Nové Město, 110 00 Praha 1,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 26. 5. 2023, č. j. ÚOHS-19826/2023/500 vydanému ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0162/2023/VZ zahájeném dne 9. 3. 2023 na návrh z téhož dne, který podal navrhovatel –

- **ICZ a.s.**, IČO 25145444, se sídlem Na Hřebenech II 1718/10, Nusle, 140 00 Praha 4, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 9. 2. 2023 Mgr. Petrou Koutnou, advokátkou, ev. č. ČAK 11082, AK Koutná & Fáberová v.o.s., se sídlem Kostelní 875/6, 170 00 Praha 7 - Holešovice,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Integrační platforma stavebního řízení a portál stavebníka**“ v řízení se soutěžním dialogem, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 8. 10. 2021 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 11. 10. 2021 pod ev. č. Z2021-036805, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 13. 10. 2021 pod ev. č. 2021/S 199-519440, ve znění pozdějších oprav,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů na základě návrhu rozkladové komise, jmenované dle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0162/2023/VZ, č. j. ÚOHS-19826/2023/500 ze dne 26. 5. 2023

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění ke dni zahájení zadávacího řízení, tj. 8. 10. 2021 (dále jen „**zákon**“), obdržel dne 9. 3. 2023 návrh navrhovatele – ICZ a.s., IČO 25145444, se sídlem Na Hřebenech II 1718/10, Nusle, 140 00 Praha 4, ve správním řízení zastoupeného na základě plné moci ze dne 9. 2. 2023 Mgr. Petrou Koutnou, advokátkou, ev. č. ČAK 11082, AK Koutná & Fáberová v.o.s., se sídlem Kostelní 875/6, 170 00 Praha 7 - Holešovice, (dále jen „**navrhovatel**“) – na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha, ve správním řízení zastoupeného na základě plné moci ze dne 12. 4. 2023 společností HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, IČO 26454807, se sídlem Na Florenci 2116/15, Nové Město, 110 00 Praha 1, (dále jen „**zadavatel**“) – učiněných při zadávání veřejné zakázky „Integrační platforma stavebního řízení a portál stavebníka“ v řízení se soutěžním dialogem, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 8. 10. 2021 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 11. 10. 2021 pod ev. č. Z2021-036805, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 13. 10. 2021 pod ev. č. 2021/S 199-519440, ve znění pozdějších oprav, (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Dnem obdržení předmětného návrhu navrhovatele na přezkoumání úkonů zadavatele ze dne 9. 3. 2023 bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „**správní řízení**“).
3. Návrh navrhovatele směřoval proti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ze dne 26. 1. 2023 (dále jen „**rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení**“), respektive oznámení o zrušení zadávacího řízení ze dne 26. 1. 2023 (dále jen „**oznámení o zrušení zadávacího řízení**“). Podle navrhovatele nebyly splněny zákonné podmínky dle § 127 odst. 2 písm. d) zákona pro vydání

oznámení o zrušení zadávacího řízení. Podle navrhovatele v tomto dokumentu chybí konkrétní a jednoznačný popis a zdůvodnění důvodů hodných zvláštního zřetele. Důvody jako „legislativní změna a s tím související nutná změna architektury“ a „nové technologické poznatky“ jsou podle navrhovatele příliš obecné a zadavatel neuvádí dopad do zadávacího řízení ani okamžik, od kterého odvozuje výskyt těchto důvodů. Navrhovatel upozornil, že projednávání novely v prvním čtení neznámá, že novela byla schválena a nabyla účinnosti. Nové technologické poznatky, které zadavatel uvedl v rozhodnutí o námitkách, považuje navrhovatel za obecné a již delší dobu známé principy, které se zadavatel nemohl dozvědět až po zahájení zadávacího řízení. Důvody hodné zvláštního zřetele měl zadavatel popsat a zdůvodnit již v oznámení o zrušení zadávacího řízení, a nikoli je doplňovat a měnit až v rozhodnutí o námitkách.

II. Napadené rozhodnutí

4. Dne 26. 5. 2023 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0162/2023/VZ, č. j. ÚOHS-19826/2023/500 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
5. Výrokem I napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl tak, že zadavatel nedodržel při zadávání veřejné zakázky zásadu transparentnosti, když v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení dostatečně konkrétně, tedy jednoznačně a určitě, nevymezil skutečnosti, které pokládá za důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu § 127 odst. 2 písm. d) zákona, pro které po něm nelze požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, když bez dalších podrobností toliko uvedl, že *„došlo k nutnosti zapracovat vynucené změny dle předpokládaného znění stavebního zákona po novele (tzn. novela č. sněmovního tisku 330/0), které v důsledku přinesly změny v předpokládané architektuře plánovaných informačních systémů“* a *„zadavatel v průběhu zadávacího řízení na Veřejnou zakázku zjistil, že vývoj na trhu informačních technologií umožňuje dosáhnout účelu sledovaného Veřejnou zakázkou, projektu DSŘ – Digitalizace stavebního řízení, efektivnějším a výrazně finančně úspornějším způsobem“*, aniž by jakkoli konkretizoval, jakým způsobem novela ovlivní podobu předpokládané architektury plánovaných informačních systémů a jak konkrétně se vývoj na trhu informačních technologií promítl do předmětného zadávacího řízení, jehož cílem je nalézt právě řešení způsobilá splnit potřeby zadavatele, čímž se postup zadavatele stal nepřezkoumatelným, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.
6. Výrokem II napadeného rozhodnutí Úřad zrušil všechny úkony zadavatele související se zrušením zadávacího řízení na veřejnou zakázku. Výrokem III napadeného rozhodnutí Úřad zadavateli uložil zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení na veřejnou zakázku. Výrokem IV napadeného rozhodnutí Úřad zadavateli uložil uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč.
7. V odůvodnění výroku I napadeného rozhodnutí Úřad nejdříve vyložil východiska, která se vztahují ke zrušení zadávacího řízení podle zákona. Také uvedl, že při posouzení souladu zrušení zadávacího řízení se zákonem je nutné vycházet jen z důvodů uvedených v rozhodnutí, respektive oznámení o zrušení zadávacího řízení, neboť právě tam měl zadavatel uvést všechny relevantní důvody. Co se týká novely zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**novela stavebního zákona**“), Úřad konstatoval, že zadavatel nevysvětlil, jaký konkrétní vliv má novelizace na podobu architektury informačních systémů, tedy jak se promítne do zadávacího řízení. Pokud jde o vývoj na trhu informačních technologií, zadavatel neupřesnil, jaké potřeby nerespektovala původní architektura

jak je nerespektovala, v čem původní architektura odporovala předpisům a proč není možné v rámci soutěžního dialogu najít řešení. Tvzení zadavatele jsou podle Úřadu velmi obecná a vyvolávají pochyby o tom, zda se jedná o skutečnosti, které by nebylo možno vyřešit v rámci soutěžního dialogu. Přezkoumatelný je podle Úřadu jen takový úkon zadavatele, v němž jsou srozumitelně a dostatečně uvedeny důvody pro jeho postup, v daném případě pro zrušení zadávacího řízení.

8. Úřad zdůraznil, že předmětnou veřejnou zakázku zadavatel zadával v řízení se soutěžním dialogem, tedy v takovém druhu zadávacího řízení, jehož účelem je hledat, měnit a přizpůsobovat řešení potřebám zadavatele. Proto bylo v tomto případě dle názoru Úřadu ještě více namístě v oznámení o zrušení zadávacího řízení řádně vysvětlit, proč není možné oprávněné potřeby zadavatele realizovat v tomto řízení. Nedostatků v odůvodnění rozhodnutí o zrušení není možné zhojit ani odkazem na rozhodnutí o námitkách či vyjádření zadavatele k návrhu, kde by zadavatel uvedl podrobnější odůvodnění zrušení zadávacího řízení.
9. Úřad nevyloučil, že zadavatel mohl mít ke zrušení zadávacího řízení důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu § 127 odst. 2 písm. d) zákona a že se vyskytly v průběhu zadávacího řízení. Bez konkrétního odůvodnění tyto okolnosti ale nelze přezkoumat.

III. Rozklad zadavatele

10. Dne 7. 6. 2023 Úřad obdržel rozklad zadavatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 26. 5. 2023. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě. Doplnění rozkladu zadavatele ze dne 19. 6. 2023 Úřad obdržel téhož dne.

Námítky rozkladu

11. Zadavatel nesouhlasí s mírou podrobnosti odůvodnění, kterou po něm Úřad v napadeném rozhodnutí požaduje. Zákon neklade na rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ani na navazující oznámení žádné obsahové požadavky. Napadené rozhodnutí je postaveno na přehnaně extenzivním výkladu zásady transparentnosti. I úprava v zákoně jde nad rámec Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (dále jen „**směrnice**“), když ta v čl. 84 odst. 2 písm. g) požaduje pouze důvody, proč se zadavatel rozhodl upustit od zadání veřejné zakázky. Zadavatel dále cituje důvodovou zprávu k § 127 odst. 2 písm. d) zákona a v jejím kontextu má za to, že důvody hodné zvláštního zřetele blíže specifikoval. K tomu zadavatel cituje téměř celé znění oznámení o zrušení zadávacího řízení. Podle zadavatele jsou důvody uvedeny v dostatečné míře detailu, aby z nich bylo zřejmé, jaké okolnosti ho vedly ke zrušení zadávacího řízení, a tyto důvody jsou plně ověřitelné. Odůvodnění má podle zadavatele naplňovat i závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 64/2009-109 ze dne 27. 1. 2010, který požaduje, aby správní orgán objasnil obsah a význam neurčitěho právního pojmu alespoň rámcově.
12. Stejně tak má být oznámení o zrušení zadávacího řízení v souladu s požadavky na právní jednání ve smyslu zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**občanský zákoník**“). Ze žádného z uvedených zdrojů podle zadavatele nevyplývá povinnost rozepisování odůvodnění do takového detailu, jaký požaduje Úřad. Zadavatel k tomu odkazuje i na ústavní zásadu enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí (veřejnou moc lze uplatňovat jen v případech, mezích a způsoby, které stanoví zákon – pozn. předsedy

Úřadu), která vymezuje mantinely pro činnost veřejné správy. Zadavatel dodává, že v odůvodnění oznámení o zrušení zadávacího řízení použil přesný a konkrétní odkaz na novelu stavebního zákona. Navrhovatel se tedy mohl a měl seznámit s podrobnějšími důvody, které zadavatele vedly ke zrušení zadávacího řízení.

13. Zadavatel namítá, že v oznámení o zrušení zadávacího řízení je dostatečně určitě, úplně, transparentně a do potřebné míry detailu, která umožňuje jeho přezkoumatelnost, konkretizováno, jakým způsobem ovlivní novela stavebního zákona podobu předpokládané architektury a jak ovlivní vývoj informačních technologií zadávací řízení. Ze zásady transparentnosti nelze výkladem dovozovat požadavek na nepřiměřeně rozsáhlé pojednání obsahující veškeré technické podrobnosti, které vedly ke zrušení zadávacího řízení. Všechny důvody uváděné zadavatelem jsou navíc zpětně ověřitelné. Požadavek Úřadu na rozepisování důvodů do nejmenších podrobností nesleduje objektivní účel a prodlužuje trvání přezkumu.
14. V rozhodnutí o námitkách zadavatel podle svých slov reagoval na argumenty navrhovatele a své úvahy a důvody vedoucí ke zrušení zadávacího řízení neměnil ani nerozšířil. Pokud by zadavatel při vyřizování námitek a ve správním řízení nemohl rozvádět svoji argumentaci, byl by nepřipustně krácen na právu na obhajobu. Zadavatel nemůže předjímat jakýkoliv argument, na který bude třeba předem v odůvodnění oznámení o zrušení zadávacího řízení reagovat.
15. Podle zadavatele nemusí být veškeré informace uvedeny v oznámení o zrušení zadávacího řízení, ale postačí odkaz na jiný zdroj. Postačí tedy i odkaz na novelu stavebního zákona, který zadavatel považuje i s ohledem na odbornost účastníků zadávacího řízení za nejpřesnější a plně odpovídající způsob, kterým nedochází k dezinterpretaci důvodů zrušení zadávacího řízení. Výklad Úřadu poskytuje dodavatelům ochranu, která nezohledňuje míru jejich odbornosti.
16. S ohledem na dosud kvalifikační fázi soutěžního dialogu ani nemohlo nastat riziko, které Úřad uvedl v bodu 85 odůvodnění napadeného rozhodnutí, tedy zrušení zadávacího řízení proto, že by se vybraným dodavatelem měl stát dodavatel nechtěný. Zároveň zrušení v této fázi eliminovalo zbytečně vynaložené náklady dodavatelů spojené s přípravou nabídek.
17. Zadavatel dále opět cituje důvodovou zprávu k zákonu, která k zásadě transparentnosti uvádí, že zadavatel musí postupovat tak, aby byly jeho kroky dostatečně zdokumentované a tím přezkoumatelné. Tuto zásadu však nelze ztotožňovat s požadavky na přezkoumatelnost, jež jsou kladeny na správní či soudní rozhodnutí, jak to činí Úřad v napadeném rozhodnutí. Rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení je soukromoprávní úkon, kterým zadavatel vyjadřuje vůli nepokračovat v zadávacím řízení. Zadavatel nerozhoduje o právech účastníků řízení jako např. v případě rozhodnutí o vyloučení ze zadávacího řízení. Výklad Úřadu odporuje účelu přezkoumatelnosti ve smyslu vyjádřeném i důvodovou zprávou k zákonu.
18. Napadené rozhodnutí klade na zadavatele nepřiměřenou zátěž. Zadavatel má za to, že nemá být vstupováno do rozhodnutí zadavatele, jsou-li důvody tohoto rozhodnutí zřejmé a v souladu se zákonem. Z postupu zadavatele je průkazné, že záměrem nebylo zrušit účast některého dodavatele či jinak zastírat pravé důvody postupu. Podle zadavatele nic nebrání zpětné kontrole toho, zda se jedná o zákonné důvody zrušení zadávacího řízení či nikoliv.

19. O splnění nároků kladených na oznámení o zrušení zadávacího řízení svědčí i to, že se byl navrhovatel schopen bránit. Právě čitelnost a přezkoumatelnost úkonů, které umožňují efektivní obranu, je základním východiskem pro naplnění požadavku transparentnosti.
20. V průběhu správního řízení nastaly další důvody pro zrušení zadávacího řízení, o kterých byl Úřad informován. Ty sice nebyly explicitně součástí oznámení o zrušení zadávacího řízení, byly tam ale prokazatelně předvídané. Jde především o to, že řešení nemůže z logiky věci plnit původní funkci, když ze tří propojených soutěžních dialogů bylo jedno zadávací řízení již s konečnou platností zrušeno. V oznámení o zrušení zadávacího řízení zadavatel uvedl, že bude realizován jeden komplexní informační systém. Úřad byl také informován o finanční úspoře a novela stavebního zákona byla vyhlášena ve Sbírce zákonů. Veškeré důvody pro zrušení zadávacího řízení se naplnily a je neefektivní je přehlížet.
21. Zadavatel odmítá, že by mělo být zrušení zadávacího řízení o to více odůvodněno, pokud je druhem zadávacího řízení se soutěžním dialogem.
22. Podle zadavatele je v oznámení o zrušení zadávacího řízení konkrétně odůvodněno, jaký vliv má novela stavebního zákona na zadávací řízení. Stejně tak je uvedeno, v čem původní architektura odporovala zákonu č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Zadavatel má za to, že uvedl i nové technologické poznatky, které jsou v případě veřejné zakázky úzce spojeny s novelou stavebního zákona. Zadavatel dle svých slov naplnil požadavky rozhodnutí č. j. ÚOHS-13922/2023/163 ze dne 11. 4. 2023.
23. Úřad dle zadavatele neuvedl, jak by měl důvod týkající se nových technologických poznatků více specifikovat, pokud na odůvodnění klade tak vysoké nároky.

Závěr rozkladu

24. Zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k dalšímu řízení.

Vyjádření navrhovatele k rozkladu

25. Navrhovatel ve svém vyjádření k rozkladu uvedl, že se neztotožňuje s rozkladovou argumentací zadavatele. Úřad podle něj rozhodl věcně i právně zcela správně. Zadavatel vyvolává zahájením jakéhokoliv zadávacího řízení legitimní očekávání v potenciálních účastnících, což má dopady do jejich ekonomické sféry. V řízení se soutěžním dialogem navíc lze využít širokého spektra nástrojů k nalezení optimálního řešení pro potřeby zadavatele, a to i v případě měnících se legislativních požadavků. Netransparentní postup zadavatele při zrušení zadávacího řízení neumožňuje posouzení a přezkoumání odůvodněnosti tohoto postupu. Navrhovatel proto žádá, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí potvrdil a podaný rozklad zamítl.

IV. Řízení o rozkladu

26. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 téhož zákona předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

27. Po projednání rozkladu a veškerého souvisejícího spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
28. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je uvedeno v jeho výroku, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení, případně změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

29. Úvodem vypořádání námitek zadavatele proti napadenému rozhodnutí uvádím, že návrh navrhovatele směřoval proti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, které bylo navrhovateli sděleno oznámením o zrušení zadávacího řízení. Důvody, které měly zadavatele ve smyslu § 127 odst. 2 písm. d) zákona vést ke zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku, byly označeny jako zásadní legislativní změna spočívající v novele stavebního zákona a zjištění, že vývoj na trhu informačních technologií umožňuje dosáhnout účelu veřejné zakázky efektivnějším a výrazně finančně úspornějším způsobem, a to z důvodu promítnutí dílčích funkcionalit do jediného, komplexního informačního systému. Dále zadavatel v oznámení o zrušení zadávacího řízení uvedl, že původní architektura zejména:

- *„nerespektovala nové potřeby agendy stavebního řízení i s ohledem na nové potřeby novely stavebního zákona,*
- *nebyla uzpůsobena na změny (změny struktury soustavy stavebních úřadů, změny procesů, rozvoj),*
- *nebyla funkčně koncipována pro centralizovaný agendový informačním systémem jako informační systém stavebního řízení a z toho plynoucích dopadů a benefitů,*
- *byla navržena v rozporu s požadavky na vedení spisové služby a archivnictví a není v souladu se zákonem č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů (dělení spisu na stavební dokumentace a ostatní dokumenty),*
- *byla navržena jako jeden velký celek / monolit. Všechny přístupy a propojení byly realizované přes integrační platformu, přestože by pro DSŘ bylo výhodnější provoz po menších funkčních celcích podle poskytovaných služeb (moderní modulární přístup k návrhu IS),*
- *počítala s manuálními úkony a duplicitním vedením a zadáváním údajů (několik číselníků na stejné informace),*
- *nebyla navržena pro využívání standardizovaných technologií a rozhraní (např. propojení agendového informačního systému na úložiště dokumentů přes API národního standardu pro elektronické spisové služby, přímá komunikace jednotlivých informačních systémů digitalizace stavebního řízení a územního plánování*

s propojeným datovým fondem přes eGovernment On-Line Service Bus / Informační systém sdílené služby),

- *nebyla navržena pro automatizaci úkonů a snižování administrativní zátěže.“*

30. Úřad nejprve v bodech 81-89 odůvodnění napadeného rozhodnutí předložil obecné závěry vztahující se ke zrušení zadávacího řízení zadavatelem, ze kterých v dalším vycházel. Poukázal na požadavky zásady transparentnosti a povinnost zadavatele zajistit, že bude dodržena, a na restriktivní pojetí možnosti zrušit zadávací řízení v judikatuře správních soudů. Úřad také uvedl, že při posouzení souladu zrušení zadávacího řízení se zákonem je nutné vycházet pouze z důvodů uvedených v samotném rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, respektive v oznámení o zrušení zadávacího řízení, neboť právě tam by zadavatel měl uvést všechny relevantní důvody, pro které zadávací řízení zrušil. K tomu Úřad citoval související rozhodovací praxi. K samotnému posouzení případu Úřad uvedl, že údajné nové technologické poznatky nejsou nijak blíže specifikovány, tudíž ani vztaženy k předmětu plnění. Podle Úřadu, pokud zadavatel také shledal, že novela stavebního zákona má vliv na architekturu informačních systému a je možné využít nových technologických poznatků, je nezbytné, aby je jednoznačně a určitě popsal.
31. Nejdříve je nutné uvést, že samotné naplnění důvodů podle § 127 odst. 2 písm. d) zákona rozhodnutím o zrušení zadávacího řízení není předmětem napadeného rozhodnutí. Jeho předmětem je totiž transparentnost postupu zadavatele, respektive transparentnost důvodů, které ve prospěch zrušení zadávacího řízení uváděl.
32. V tomto směru musím konstatovat, že obecné závěry Úřadu týkající se zrušení zadávacího řízení i vypořádání se s důvody zrušení zadávacího řízení zadavatelem z hlediska transparentnosti považuji za úplné a správné. Zadavatel se skutečně omezil pouze na obecná tvrzení, přičemž nevysvětlil, z jakého důvodu musí tyto důvody vést ke zrušení zadávacího řízení a nelze je dále reflektovat v řízení se soutěžním dialogem. Níže nejdříve předkládám obecné závěry, poté se vyjadřuji ke konkrétním námitkám zadavatele a vysvětluji, proč jsem se s Úřadem ztotožnil.
33. Jak jsem již uvedl, obecná východiska uvedená v napadeném rozhodnutí považuji za správná. Úřad vyložil požadavky zásady transparentnosti, jak vyplývají z ustálené judikatury správních soudů (body 82 a 83 odůvodnění napadeného rozhodnutí) a poté přistoupil k výkladu možností (a povinnosti) zrušení zadávacího řízení podle zákona. Dospěl k závěru, že i za právní úpravy podle zákona je nutné nahlížet na zrušení zadávacího řízení restriktivně, neboť zákon zrušení zadávacího řízení nepreferuje. Cílem každého zadávacího řízení by totiž mělo být uzavření smlouvy. Je proto nutné, aby každé zrušení zadávacího řízení bylo podloženo skutečně objektivně existujícím důvodem. Zrušení zadávacího řízení proto klade na zadavatele zvýšené požadavky na dodržení zásady transparentnosti.
34. Napadené rozhodnutí v tomto směru doplňuji další citací z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 64/2009-109 ze dne 27. 1. 2010, kde soud uvedl, že „[j]akékoliv zrušení zadávacího řízení v případě veřejné zakázky ale musí být vykládáno restriktivně, aby bylo zamezeno libovůli (svévůli) veřejného zadavatele, která by mohla vyústit v korupci či nepřípustnou veřejnou odplatu“, což lze dovodit právě ze skutečnosti, že zákon zachoval taxativní výčet důvodů, pro které lze zadávací řízení zrušit. Přestože v řešeném případě není uvažováno o tom, že by úmyslem zadavatele byla snad korupce či veřejná odplata, jeho úmysly

Úřad nezná, a právě proto je na rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení nutné klást vysoké požadavky, co se týká naplnění zásady transparentnosti.

35. Zrušení zadávacího řízení je tedy vždy krajním řešením, ke kterému lze přistoupit pouze za splnění zákonných podmínek a zároveň jej lze považovat za způsob ukončení zadávacího řízení „nechtěný“, neboť výsledkem zadávacího řízení by (zásadně) mělo být uzavření smlouvy na veřejnou zakázku. Bylo by totiž zcela jistě v rozporu se základními zásadami zadávacího řízení (zde zejména se zásadou transparentnosti), aby zadavatel zahajoval zadávací řízení, kdy s účastí v něm mohou být pro dodavatele na relevantním trhu spojeny mnohdy i nemalé náklady, tak říkajíc „na zkoušku“ (obdobně viz rozsudky Krajského soudu v Brně č. j. 30 Af 52/2015-108 ze dne 27. 7. 2017 či č. j. 29 Af 81/2016-103 ze dne 25. 2. 2019).
36. Taxativní výčet důvodů pro zrušení zadávacího řízení má vést k omezení možnosti zneužití tohoto práva a současně k zachování právní jistoty účastníků zadávacího řízení. Při zrušení zadávacího řízení je tak třeba klást důraz zejména na dodržení zásady transparentnosti v tom smyslu, jak ji konstantně vykládá rozhodovací praxe Úřadu i soudů, tj. zrušení zadávacího řízení musí být provedeno takovým způsobem, který nevzbuzuje žádné reálné a objektivizované pochybnosti o tom, že zadavatel jedná korektně a regulérně a že v zadávacím řízení využívá poctivých prostředků. Ani nejnovější judikatura pak v pohledu na zrušení zadávacího řízení nepřinesla žádné výraznější změny.
37. Při posouzení, zda zrušení šetřeného zadávacího řízení proběhlo v souladu se zákonem, je pak třeba právě s ohledem na zásadu transparentnosti vycházet pouze z důvodů uvedených zadavatelem v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, případně v oznámení o zrušení zadávacího řízení, neboť zadavatel je povinen v těchto dokumentech uvést všechny relevantní důvody, pro které zadávací řízení zrušil, přičemž odůvodnění by mělo být dostatečně konkrétní a srozumitelné, a to zejména z hlediska přezkoumatelnosti takového rozhodnutí. Právě rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení je totiž předmětem přezkumu, nikoliv případné následné rozhodnutí o námitkách, neboť rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení je úkonem, které zadavatel zveřejňuje a tím předkládá veřejnosti.
38. S ohledem na zadavatelem zvolený druh zadávacího řízení je v zájmu přehlednosti vhodné uvést, že řízení se soutěžním dialogem je specifickým druhem zadávacího řízení, který má zadavatelům umožnit pořídit taková plnění, u nichž nejsou schopni při zahájení zadávacího řízení přesně specifikovat jejich předmět (či obecně vymezit požadavky na plnění). Tento druh zadávacího řízení probíhá standardně ve třech fázích. V té první zadavatel vyzývá k účasti neomezený okruh dodavatelů a následně posuzuje jejich kvalifikaci. Ve druhé fázi vyzývá kvalifikované účastníky k jednání, jehož účelem je nalezení vhodného způsobu řešení veřejné zakázky. Ve třetí fázi jsou dodavatelé vyzváni k podání nabídek na vhodná řešení. Cílem druhé jednací fáze řízení se soutěžním dialogem je tedy nalezení vhodných řešení, která budou odpovídat potřebám zadavatele a která budou dostatečně konkretizována, aby mohlo ze strany dodavatelů dojít k podání nabídky po ukončení soutěžního dialogu.
39. Po prostudování odůvodnění, jež zadavatel uvedl v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení a oznámení o zrušení zadávacího řízení, nelze souhlasit s tím, že je uvedl v souladu se zásadou transparentnosti, případně jak píše Úřad – v potřebné míře detailu. Zadavatel totiž v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení dostatečně neosvětlil úvahy, které ho vedly ke zrušení zadávacího řízení, takovým způsobem, aby bylo možno zrušení zadávacího řízení shledat

za souladné se zákonem. Zadavatel formuloval důvody, které jsou toliko obecného charakteru, nejsou propojeny s požadavky vedeného zadávacího řízení a nereflktují skutečnost, že druhem zadávacího řízení je řízení se soutěžním dialogem.

40. Z odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení není zřejmý žádný přezkoumatelný důvod, který by zadavatele opravňoval ke zrušení zadávacího řízení. Z úkonu zadavatele jednoduše nelze zjistit, co ho vedlo ke zrušení zadávacího řízení a jaké konkrétní následky by v důsledku zadavatelem zcela obecně popsaných důvodů nastaly v případě pokračování v zadávacím řízení. Není dále zřejmé, proč dané důvody měly vést nutně ke zrušení zadávacího řízení, respektive proč je nebylo možné v dalším průběhu řízení se soutěžním dialogem odstranit.
41. Co se týká tvrzení zadavatele ohledně novely stavebního zákona, a sice že v oznámení o zrušení zadávacího řízení je konkrétně odůvodněno, jaký má vliv na zadávací řízení, nelze s ním souhlasit. Zadavatel totiž v oznámení o zrušení zadávacího řízení k novelizaci pouze uvedl, že původní architektura, *„nerespektovala nové potřeby agendy stavebního řízení i s ohledem na nové potřeby novely stavebního zákona“* a *„nebyla uzpůsobena na změny (změny struktury soustavy stavebních úřadů, změny procesů, rozvoj)“*. Byť tedy zadavatel uvádí, že je dle něj vliv novely stavebního zákona na zadávací řízení popsán, v rozhodnutí i oznámení o zrušení zadávacího řízení toto odůvodnění zcela postrádám, a to i v souvislosti s výše naznačeným faktem spočívajícím v tom, že druhem zadávacího řízení je řízení se soutěžním dialogem. Zadavatel nijak nepopsal, proč uvedené legislativní změny nemohou být zapracovány do požadavků na řešení, přičemž v takovém případě by dodavatelé byli povinni legislativní změny reflektovat. Totéž pak platí i k nesouladu původní architektury se zákonem č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů a údajným novým technologickým poznatkům.
42. Pokud jde totiž o vývoj na trhu informačních technologií a související tvrzení zadavatele o naplnění požadavků rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-13922/2023/163 ze dne 11. 4. 2023, uvádím, že je nemám rozhodnutím o zrušení zadávacího řízení za splněné. Jistě, zadavatel uvedl některé technologické důvody, které by mohly být považovány za důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu zákona. To ale není jediný závěr Úřadem zmiňovaného rozhodnutí. Podle tohoto rozhodnutí totiž *„[p]okud chtěl zadavatel argumentovat tím, že by musel přijmout neaktuální informační systém, měl uvést, v čem by byl na základě stávajících zadávacích podmínek neaktuální a uvést konkrétní příklad, který vychází ze zadávací dokumentace. Zadavatelova tvrzení jsou zcela generická a mohou dopadat na jakýkoliv případ v jakémkoliv zadávacím řízení na informační systém po určité době od zahájení zadávacího řízení. To ale pro prokázání důvodů hodných zvláštního zřetele pro údajnou zastaralost zadávacích podmínek (respektive na nich založeného informačního systému) nemůže stačit.“* Samotné uvedení nových technologických poznatků tedy pro transparentnost rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení nestačí. Důležité je totiž rozvedení, proč mají konkrétní poznatky vliv na existenci zadávacího řízení, respektive proč v zadávacím řízení nelze i tak dále pokračovat. Například navýšení o určité funkcionality nemůže mít bez dalšího vliv na řízení se soutěžním dialogem, neboť je lze zcela jistě do řešení zakomponovat. Právě toto spojení tvrzených důvodů s předmětem plnění, zvoleným druhem zadávacího řízení a možností zadávacího řízení dále realizovat, měl zadavatel v rozhodnutí o zrušení uvést. Pokud to neučinil, nemohou jeho důvody obstát.

43. Jde-li o ekonomický důvod pro zrušení zadávacího řízení (který ale zadavatel uvádí jen vedle důvodu legislativního a technologického), konstatuji, že zadavatel pouze zcela obecně uvedl částku, která však v rozhodnutí ani oznámení o zrušení zadávacího řízení nevychází z žádného podkladu, a jde proto o pouhé ničím nepodložené tvrzení. Úřad ostatně správně citoval již uváděné rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-13922/2023/163 ze dne 11. 4. 2023 a na tuto citaci v bodu 114 odůvodnění napadeného rozhodnutí je možné odkázat.
44. K námitce zadavatele, že zákon neklade žádné formální ani obsahové požadavky na rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, uvádím, že zákon skutečně výslovně zadavateli neukládá povinnost odůvodnit rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Tato povinnost ovšem vyplývá již ze samotných zásad zadávání veřejných zakázek, zejména pak z obecných východisek zásady transparentnosti zakotvené v § 6 odst. 1 zákona. V rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 45/2010-159 ze dne 15. 9. 2010 se totiž podává, že požadavek transparentnosti „*není splněn tehdy, pokud jsou v zadavatelově postupu shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele.*“ Neodůvodní-li tedy zadavatel dostatečným způsobem své rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, stává se tento úkon zadavatele zpětně nepřezkoumatelným a nekontrolovatelným. Ačkoliv tedy v zákoně výslovné zakotvení této povinnosti absentuje, je nezbytné setrvat na právním názoru, že zrušení zadávacího řízení musí být vždy transparentně, tzn. dostatečně, jednoznačně a srozumitelně odůvodněno. Obdobné závěry ostatně uvedl i Úřad v bodu 89 odůvodnění napadeného rozhodnutí a vyplývají především z četné judikatury soudů.
45. Je nutné také uvést, že požadavky na transparentnost rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení vyplývající z judikatury a rozhodovací praxe Úřadu jsou zadavateli známy, neboť proti nim brojí i v obecných rysech. Pokud ale zadavatel nechtěl postupovat v rozporu s nimi, měl je v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení zohlednit. V opačném případě mu muselo být zřejmé, že jeho odůvodnění nemůže z hlediska zásady transparentnosti obstát.
46. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá ambice Úřadu ztotožňovat požadavky na transparentnost úkonů zadavatele s požadavky na přezkoumatelnost správních a soudních rozhodnutí, jak naznačuje zadavatel. Míra přezkoumatelnosti správních a soudních rozhodnutí se řídí vlastními požadavky a míra přezkoumatelnosti úkonů zadavatele, která plyne ze zásady transparentnosti, judikatury a rozhodovací praxe Úřadu, zase těmi svými. V současné době jsou na rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení kladeny vysoké požadavky, ale tato hranice nemá co dělat s tím, jak je nutné hodnotit přezkoumatelnost rozhodnutí správních orgánů nebo soudů.
47. Zadavatel dále namítá, že rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení je soukromoprávní úkon, kterým zadavatel vyjadřuje vůli nepokračovat v zadávacím řízení. Zadavatel proto dle svých slov nerozhoduje o právech účastníků řízení jako např. v případě rozhodnutí o vyloučení ze zadávacího řízení. K tomu uvádím, že byť zadavatel nerozhoduje o právech účastníků zadávacího řízení, tj. nerozhodl o vyloučení či výběru dodavatele, nelze tvrdit, že rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení na ně nemá dopad. Z povahy věci dodavatele ovlivní v jejich přípravě na zadávací řízení, která může nabývat mnoho podob. Stejně tak postup zadavatele ovlivňuje dodavatele v jejich možnostech obrany, případně i v rozhodnutí, zda se vůbec proti postupu zadavatele bránit.

48. Přestože se řízení se soutěžním dialogem nachází v kvalifikační fázi, nelze tvrdit, že by dodavatelům, kteří podali žádost o účast, nevznikly náklady spojené s účastí v zadávacím řízení. To navrhopatel potvrdil ve svém vyjádření k rozkladu zadavatele, když uvedl, že *„účast a zájem na tomto řízení má dopady do ekonomické sféry účastníků, vyvolává nutnost vynaložení nákladů, získání a upevňování know-how, vázání a plánování kapacit, vytváření vazeb a technologických partnerství k naplnění cílů zahájeného řízení, které může vyústit uzavřením smlouvy a následnou realizací zakázky“*. Zadavatelova vůle v zadávacím řízení nepokračovat tedy nemá vliv pouze na něj, ale na všechny účastníky zadávacího řízení. Nelze proto tento argument použít jako ospravedlnění nedostatečného odůvodnění zrušení zadávacího řízení.
49. Ani důvodová zpráva, kterou zadavatel v rozkladu k zásadě transparentnosti cituje, není s odůvodněním napadeného rozhodnutí v rozporu. Zadavatel skutečně musí postupovat tak, aby byly jeho kroky dostatečně zdokumentované a tím přezkoumatelné, což se kromě dalšího týká i zachycení rozhodovacích procesů zadavatele. Rozhodovací proces zadavatele však v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení transparentně zachycen není, neboť z něj nejsou zřejmé důvody, pro které zadavatel zadávací řízení zrušil, respektive tyto důvody nejsou spojeny se zadávacím řízením.
50. Zadavatel také odmítá, že by mělo být zrušení zadávacího řízení o to více odůvodněno, pokud je druhem zadávacího řízení řízení se soutěžním dialogem. Konstatuji, že nelze jistě říci, že by mělo být obecně zrušení zadávacího řízení se soutěžním dialogem odůvodněno více než jakýkoliv jiný druh zadávacího řízení. Myšlenka Úřadu však míří k tomu, že požadavek na transparentnost či míra transparentnosti odůvodnění zrušení zadávacího řízení bude u tohoto druhu zadávacího řízení naplněna jindy, než například u otevřeného řízení. To ale vyplývá z povahy věci, tj. právě ze zvoleného druhu zadávacího řízení.
51. Zatímco v případě většiny ostatních druhů zadávacího řízení zadavatel s obsahem zadávacích podmínek, tedy např. s technickou specifikací předmětu plnění manipulovat nemůže, v řízení se soutěžním dialogem zadavatel teprve hledá řešení, které uspokojí jeho potřeby. Toto řešení může nabývat různých podob, a to i s postupem času.
52. Pokud tedy zadavatel chce zrušit tento druh zadávacího řízení, musí dospět k tomu, že důvody, které ho ke zrušení vedou, nelze v průběhu zadávacího řízení odstranit. Zadavatel v oznámení o zrušení zadávacího řízení mluví například o tom, že původní architektura nerespektovala nové potřeby agendy stavebního řízení i s ohledem na nové potřeby novely stavebního zákona. Už ale není zřejmé, proč tento nedostatek původní architektury nelze odstranit v probíhajícím řízení se soutěžním dialogem. Zadavatel může technickou specifikaci upravit, což plyne i z přílohy č. 1 zadávací dokumentace, kde zadavatel uvedl: *„Tento dokument je koncepční materiál, jehož všechny části budou předmětem soutěžního dialogu a lze je po vzájemné shodě měnit, upravovat či doplňovat.“*
53. Závěr Úřadu, že zadavatel měl vztáhnout důvody i k realitě zadávání v řízení se soutěžním dialogem, je proto správný, neboť bylo nutné zohlednit, jak lze tohoto druhu zadávacího řízení využít tak, aby nebylo potřeba zadávací řízení rušit.
54. K tomu je nutné uvést, že tak razantní změna zamýšlené architektury, jako je spojení tří soutěžních dialogů do jednoho zadávacího řízení (tedy jednoho nového zadávacího řízení), by skutečně mohla být důvodem pro zrušení zadávacího řízení podle § 127 odst. 2 písm. d)

zákona. Zadavatel však tuto skutečnost fakticky zmiňuje jen „mezi řádky“, přičemž jako hlavní důvody zrušení zadávacího řízení uvádí novelu stavebního zákona a nové technologické poznatky. Ani tento zcela stručně uvedený důvod proto nemůže z hlediska naplnění zásady transparentnosti obstát.

55. Zadavatel dále tvrdí, že nemá být vstupováno do rozhodnutí zadavatele, jsou-li jeho důvody zřejmé a v souladu se zákonem. K tomu je nutné uvést, že důvody úkonu zadavatele zřejmé nejsou, k čemuž jsem dospěl v souladu s napadeným rozhodnutím výše. V návaznosti na to pak nemůže být jasné ani to, zda jsou tyto důvody v souladu se zákonem, neboť k jejich věcnému přezkumu Úřad z důvodu netransparentnosti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení přistoupit nemohl.
56. Důvody předložené zadavatelem sice jsou zpětně ověřitelné a Úřad nerozporoval, že novela stavebního zákona byla v procesu pravděpodobného úspěšného dokončení v legislativním procesu nebo že došlo k novým technologickým poznatkům, které mohou mít vliv na předmět plnění. Že ale tyto skutečnosti nastaly, automaticky neznamená, že mají vliv na zrušení zadávacího řízení. Pokud žádný z nich zadavatel přímo nevztáhl na jím vedené zadávací řízení, přičemž neuvedl, jaký mají právě tyto důvody vliv na jeho zrušení, nemohou obstát v konfrontaci se zásadou transparentnosti. Stejně by tak mohly být v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení uvedeny i jiné obdobně popsané důvody, neboť by stále platila jejich neurčitost ve vztahu k nutnosti zadávací řízení zrušit.
57. Co se týká odkazu zadavatele na směrnici [zde je nutné zadavatele poopravit, neboť jeho odkaz míří na čl. 84 odst. 1 písm. g), nikoliv na odst. 2], článek hovoří o zprávě zadavatele, která má mj. obsahovat případně důvody, proč se veřejný zadavatel rozhodl upustit od zadání veřejné zakázky, uzavření rámcové dohody nebo zavedení dynamického nákupního systému. Již ale nemluví o požadavcích na samotné rozhodnutí zadavatele zrušení zadávacího řízení, respektive o požadavcích, které vyplývají ze zásady transparentnosti. I ty je nutné zohlednit. Navíc i pokud bych přijal argumentaci zadavatele, že jde úprava v zákoně nad rámec směrnice, je nutné uvést, že zákon sice ze směrnice vychází, Úřad ale při výkonu své pravomoci vychází především ze zákona, přičemž ke směrnici přihlíží jako k výkladovému vodítku. Zákonodárce navíc může stanovit i pravidla přísnější.
58. Jestliže zadavatel namítá naplnění neurčitého právního pojmu „důvody hodné zvláštního zřetele“ ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 64/2009-109 ze dne 27. 1. 2009, uvádím, že zadavatel skutečně tento pojem naplnil důvody, které on považuje za hodné zvláštního zřetele. To ale automaticky neznamená, že tyto důvody jsou z hlediska požadavku na transparentnost dostatečné, že zadavatel skutečně popsal důvody, které ho ke zrušení zadávacího řízení vedly. Zadavatele lze navíc upozornit, že neurčité právní pojmy vykládá správní orgán, a to vždy v kontextu konkrétního případu.
59. K další námitce zadavatele uvádím, že Úřad v napadeném rozhodnutí nepřezkoumával právní jednání zadavatele spočívající v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení z hlediska jeho souladu s občanským zákoníkem. Taková pravomoc mu ostatně ani nepřísluší, k tomu je zadavatele potřeba odkázat na civilní soud. Musím však v reakci na námitku zadavatele konstatovat, že ani pokud právní jednání zadavatele obстоjí podle občanského zákoníku, neznamená to, že obстоjí, pokud jde o jeho transparentnost. Požadavky na transparentnost ve vztahu k procesu veřejného zadávání, tedy i úkonů zadavatele, jsou určeny zákonem, rozhodovací

praxí a judikaturou správních soudů. Jak jsem již uvedl, míra transparentnosti u rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení je nastavena relativně vysoko. Z uvedeného tedy také vyplývá, že se Úřad držel v mezích svých pravomocí, neboť pouze aplikoval zákon, ustálenou rozhodovací praxi a judikaturu na odůvodnění úkonu zadavatele.

60. Nesouhlasím dále s tím, že by Úřad dovozoval nutnost rozsáhlého pojednání obsahujícího veškeré technické podrobnosti, aby byla naplněna zásada transparentnosti. Takový závěr z napadeného rozhodnutí neplyne.
61. Úřad naopak v bodu 102 odůvodnění napadeného rozhodnutí citoval rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-13922/2023/163 ze dne 11. 4. 2023, sp. zn. ÚOHS-R0029/2023/VZ, kde je uvedeno: *„Pro transparentnost (zákonost obecně) rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení po zadavateli není požadováno, aby v důvodech uvedl všechny funkcionality, které považuje za zastaralé. Je mi zřejmé, že takový seznam by mohl být velmi dlouhý a pro účely posouzení důvodů hodných zvláštního zřetele není účelné takto zadavatele zatěžovat. Zadavatel ale musí uvést alespoň stěžejní funkcionality, pro které považuje plnění za zastaralé. Ostatně jistě ne každá zastaralá funkcionality by zadavatele vedla ke zrušení zadávacího řízení. Takový potenciál budou mít jen zásadní neaktuálnosti mající vliv na samotnou podstatu předmětu plnění a potřeby zadavatele.“*
62. I z této citace je zřejmé, že není nutné, aby zadavatel sáhodlouze popisoval veškeré technické důvody, případně aby takové důvody uvedl úplně všechny. Naopak pokud zadavatel chce zadávací řízení v souladu se zákonem zrušit, musí identifikovat ty stěžejní, tedy ty, které mohou mít vliv na samotnou existenci zadávacího řízení. Skutečně tedy nejde o rozsah popisu těchto důvodů či o jejich množství, nejde o jakékoliv důvody. Jde totiž o jejich skutečný vliv na zadávací řízení, který ale zadavatel v rozhodnutí o zrušení vůbec nepopsal.
63. Lze poté souhlasit s tím, že rozvedení odůvodnění zrušení zadávacího řízení může zadavatel předložit v rozhodnutí o námitkách, ve kterém reaguje na argumenty stěžovatele. To ale platí v případě, kdy již v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení naplnil požadavky zásady transparentnosti ve vztahu k těmto důvodům. Znovu proto musím opakovat, že zadavatel je povinen už v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení předložit jasné a konkrétní důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu § 127 odst. 2 písm. d) zákona, přičemž tyto důvody musí být vztaheny k předmětu veřejné zakázky a musí z nich být patrné, proč předmět plnění nelze v zadávacím řízení na danou veřejnou zakázku realizovat. Pokud tomu tak není, ani sebelépe odůvodněným rozhodnutím o námitkách zadavatel nezvrátí netransparentnost svého předchozího úkonu.
64. Pravdou je pak i to, že zadavatel může v rámci odůvodnění zrušení zadávacího řízení odkázat na jiné dokumenty. Ale to, že by snad stačilo odkázat na novelu stavebního zákona, je podle mého názoru absurdní. Zadavatel má uvést konkrétní důvody, pro které přistoupil ke zrušení zadávacího řízení. Zcela jistě pak k tomuto kroku nepřistoupil pro jakékoliv ustanovení novely stavebního zákona, naopak je téměř jisté, že taková ustanovení budou v jasné menšině. Dodavatelé nemohou být povinni ze zadavatelova odkazu na novelu stavebního zákona domýšlet, co jej skutečně vedlo ke zrušení zadávacího řízení. Je to zadavatel, kdo je zákonem vázán k transparentnímu odůvodnění svých kroků. Odkaz na novelu stavebního zákona transparentním odůvodněním rozhodně není.

65. Pokud bych přijal tuto argumentaci zadavatele, dodavatelé by případné námitky proti zrušení zadávacího řízení tvořili fakticky zcela náhodně, protože by nevěděli, proč zadavatel zadávací řízení zrušil. Zatímco tedy zadavatel hovoří o tom, že Úřad poskytuje dodavatelům ochranu, která nezohledňuje míru jejich odbornosti, sám se navrhovaným odkazem na novelu stavebního zákona zbavuje i jen elementárního vztažení důvodů pro zrušení zadávacího řízení k předmětu veřejné zakázky.
66. Nelze pak nezmínit, že navrhovatel jako jeden z účastníků zadávacího řízení na veřejnou zakázku brojí proti důvodům zrušení zadávacího řízení a namítá jejich nedostatečnost. V takovém případě nemůže obstát argumentace zadavatele týkající se odbornosti účastníků zadávacího řízení, pokud jednomu z nich důvody obsažené v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení zřejmé nejsou.
67. Na další námitku zadavatele odpovídám tak, že důsledek spočívající v zamezení výběru „nechtěného“ dodavatele Úřad uvedl v bodu 85 odůvodnění napadeného rozhodnutí pouze jako příklad. Poselstvím tohoto bodu napadeného rozhodnutí je restriktivní pohled na rušení zadávacích řízení zadavateli, který vyplývá z judikatury. Zrušení zadávacího řízení nemůže být projevem libovůle, přičemž důvodem této libovůle může být například to, že zadavatel některého z dodavatelů vybrat nechce. Tento důsledek ale přítomen být vůbec nemusí. I bez něj je totiž zadavatel povinen podložit zrušení zadávacího řízení v souladu s požadavky zákona, judikatury a rozhodovací praxe Úřadu, a tato povinnost vyplývá především ze zásady transparentnosti, tedy zásady, kterou zadavatel porušil.
68. Mohu dát za pravdu zadavateli, že navrhovatel skutečně byl schopen se proti oznámení o zrušení zadávacího řízení bránit. Z námitek proti oznámení o zrušení zadávacího řízení i z návrhu navrhovatele však vyplývá, že se primárně bránil proti tomu, že v úkonu zadavatele absentuje konkrétní a jednoznačný popis a zdůvodnění důvodů hodných zvláštního zřetele. Z toho je jasné, že navrhovatel především míří na to, že mu není jasné, proč je z daných důvodů zadávací řízení rušeno, tj. není podle něj zachyceno, proč zadavatelem uváděné důvody vedou ke zrušení zadávacího řízení. Požadavek transparentnosti tak může být ve vztahu ke schopnosti navrhovatele se bránit naplněn pouze v tom směru, že byl schopen se bránit proti nedostatečně uvedeným důvodům pro zrušení zadávacího řízení, nikoliv proti věcné podstatě těchto důvodů.
69. Zadavatel dále namítá, že v průběhu správního řízení nastaly další důvody pro zrušení zadávacího řízení, o kterých byl Úřad informován. Ty sice nebyly explicitně součástí oznámení o zrušení zadávacího řízení, byly tam ale prokazatelně předvídané. Jde především o to, že řešení nemůže z logiky věci plnit původní funkci, když ze tří propojených soutěžních dialogů bylo jedno zadávací řízení již s konečnou platností zrušeno.
70. Pokud bylo jedno ze tří souvisejících řízení se soutěžním dialogem již definitivně ukončeno na základě rozhodnutí zadavatele o jeho zrušení, mohla by taková skutečnost být důvodem pro zrušení i dalších souvisejících zadávacích řízení. Tak tomu ale v době rozhodování zadavatele o zrušení zadávacího řízení nebylo, tento důvod předpokládán nebyl, a jenom proto, že úkon zadavatele v ukončeném zadávacím řízení nebyl napaden u Úřadu, nelze tento důvod automaticky aplikovat v tomto řízení.
71. Rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení je totiž netransparentní, přičemž bylo úspěšně napadnuto a navrhovateli, který složil kauci, bude tato kauce vrácena. V okamžiku, kdy by bylo

s daným důvodem (či jinými důvody v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení neuvedenými) kalkulováno, mohlo by být napadené rozhodnutí potenciálně zrušeno, přičemž navrhovatel by následně mohl o kauci přijít. Úkon zadavatele v podobě, jak proti němu podal navrhovatel námitky a následně návrh k Úřadu, ale neobstojí. Je tedy logické, že navrhovatel by neměl nést následky v dané době netransparentního postupu zadavatele.

72. Lze naopak konstatovat, že náklady svého nezákonného postupu má nést právě zadavatel. Ty bude nést tím, že bude dále pokračovat v zadávacím řízení či vydá rozhodnutí o jeho zrušení opětovně v souladu se zákonem.
73. Vzhledem k tomu, že na jiném místě rozkladu zadavatel taktéž argumentoval tím, že rozvedl důvody zrušení zadávacího řízení v rozhodnutí o námitkách, je možné ho upozornit, že pokud na základě námitek dospěl k tomu, že by jeho rozhodnutí nemuselo být dostatečné (i pro ostatní dodavatele), mohl svůj úkon zrušit a vydat nové rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení s novým odůvodněním, kde by původní důvody rozvedl. Pokud totiž zadavatel byl schopen rozsáhle reagovat na argumenty navrhovatele, jako tomu bylo v tomto případě, lze se domnívat, že rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení vyčerpávající nebylo. Je však na zadavateli, aby si posoudil, zda za odůvodněním svého úkonu stojí, tj. je schopen jej fakticky totožnou argumentací dále hájit v rozhodnutí o námitkách a před Úřadem, nebo dojde k závěru, že tomu tak není.
74. V dalších podrobnostech k posouzení transparentnosti rozhodnutí a oznámení o zrušení zadávacího řízení ve vztahu k uvedeným důvodům odkazují na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť se plně ztotožňují s tím, co uvedl Úřad, a jeho argumentaci považují za správnou. Souhlasím proto s Úřadem, že *„postup zadavatele při zrušení zadávacího řízení nelze ze strany Úřadu pro přílišnou míru obecnosti oznámení o zrušení zadávacího řízení věcně přezkoumat z hlediska naplnění zákonných důvodů pro zrušení zadávacího řízení“*, a námitky zadavatele odmítám.

VI. Závěr

75. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1, ve spojení s § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, Na Florenci 2116/15, Nové Město, 110 00 Praha 1
2. Mgr. Petra Koutná, advokátka, Kostelní 875/6, 170 00 Praha 7 – Holešovice

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy